

A család egységének titka

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 33:12-14; Ruth 1:16-18;
János 17:21-26; Galata 3:28; Efezus 2:11-22; 5:21–6:9

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17:21).

A családi életben a különböző emberek más-más életszakaszban vannak. Az édesanyának és az édesapának nagy változást jelent, amikor gyerekeik lesznek, ez kihat az egész életükre. A gyerekek számára természetesen nagy átmenet a nem létezésből a létezésbe jutni. Majd a gyerekek is az élet különböző szakaszaiba érnek, kirepülnek, és talán nekik is saját gyerekeik lesznek.

A családban szülőként és gyerekként is egyaránt bűnös természettel küzdünk, ami miatt enyhén szólva nagy kihívást jelenthet a családi élet.

Jézus Krisztus az egész emberiség számára megbékélést szerzett a keresztén Istennel és az emberrel (Ef 2:13-16; Kol 1:21-23), de naponta kérnünk kell Krisztus kegyelmét, mert egyedül az teheti élő valósággá a családi egységet azok számára, akik hittel keresik. Ezt nap mint nap tapasztalnunk kell, de szerencsére Krisztus irgalma utat nyit ehhez.

KRISZTUS A KÖZÉPPONTBAN

Milyen példával érzékelteti Krisztus népének egységét Pál? Hogyan tette Jézus a „kettőt” „egyé”? Ef 2:11-22; lásd még Gal 3:28!

Krisztus keresztje eltávolítja az embereket egymástól elkülönítő gátakat. A zsidó templomban falak választották el a hívőket, a férfiakat a nőktől, illetve a zsidókat a pogányoktól. Pál olyan nyelvezettel ír a zsidók és pogányok egységéről Krisztusban, ami egyaránt alkalmazható a nemzetek, embercsoportok, társadalmi rétegek és nemek közötti különbségek esetében is. „...*békességet szerezve a kettőt egy új emberré teremtse önmagában*” (Ef 2:15; RÚF). Ez jó hír, ami segít a pároknak igazán megérteni, hogyan lehetnek „*egy testté*” a házasságban. A Krisztusban való hit által a régen megosztott családok is kibékülhetnek.

Egy dolog bibliaszövegeket idézni a Krisztusban való egységről, de azt tapasztalni is már teljesen más. Hogyan változtatja meg Krisztus az életünket a gyakorlatban, ami által megélhetjük a megígért egységet és egységességet? Lásd pl. Róm 6:4-7; 2Kor 5:17; Ef 4:24-32!

„Képzeljünk el egy nagy kört, amelynek szélétől minden vonal a középpont felé halad! Minél jobban közelednek a vonalak a középponthez, annál közelebb kerülnek egymáshoz...

Minél közelebb kerülünk Krisztushoz, annál közelebb kerülünk egymáshoz” (Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 152. o.).

„Az édesapa és az édesanya, a férj és a feleség... között ott áll Krisztus, a Közbenjáró, akár felismerik, akár nem. Nem lehet közvetlen kapcsolatunk másokkal csak általa, Igéje által, illetve ha Őt követjük” (Dietrich Bonhoeffer: *The Cost of Discipleship*. New York, 1979, The MacMillan Publishing, 108. o.).

Mennyire van közel a családjunk vagy a gyülekezetünk családja a kör középpontjához? Milyen akadályt kell félretolni ahhoz, hogy a kapcsolatok valóban olyanok legyenek, amilyeneknek lenniük kell?

EGYSÉG ISTEN SZERETETE ÁLTAL

„Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőségesekké az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben” (1Thessz 3:12).

Jézus azért imádkozott az Atyjához, hogy tanítványai *„egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk” (Jn 17:22, RÚF)*. Foglaljuk össze, amit Jézus mondott itt, és osszpontosítsunk különösen az egység eléréséhez szükséges szeretet szerepére!

Ebben az imában Jézus a követői egységére gondolt, amihez az agapé szeretet tapasztalata kell. A Biblia itt és az Újszövetség sok más helyén az „agapé” szót használja Isten szeretetére vonatkoztatva, akinek a természetéből fakad ez a szeretet (1Jn 4:8). Erről ismerhetik meg Jézus követőit (Jn 13:35). Isten szeretete nem magától értetődő a bűnös emberi szívben. Akkor kerül az életünkbe, amikor Szentlelke által Jézus bennünk lakik (Róm 5:5; 8:9, 11).

„...szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket” (Jn 15:12). János írta e szavakat, aki egykor nem szerethető, hanem büszke, hataloméhes, bíráló és forróvérű volt (Mk 3:17; Lk 9:54-55; lásd még Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 241-242. o.). Később visszaemlékezett rá, hogy Jézus még e tulajdonságai ellenére is szerette. A Mester szeretete fokozatosan megváltoztatta Jánost, aki így képes lett a keresztyény egység jegyében másokat is szeretni. *„Mi azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket” (1Jn 4:19, RÚF)*, írta János, és *„ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást” (1Jn 4:11, RÚF)*.

Olvassuk el 1Kor 13:4-8 szakaszát! A nevünket gondoljuk oda, ahol a „szeretet” szót olvassuk! Mennyire illik oda? Kérjük Jézust, hogy Lelke által adjon szeretetet belénk! Milyen változásokra készíthet bennünket a Szentlélek, hogy elérjük a keresztyény ideált?

ÖNZÉS: A CSALÁD TÖNKRETEVŐJE

„Ha a büszkeséget és az önzést félrevetnénk, akkor öt perc alatt a legnehezebb ügyet is el lehetne intézni” (Ellen G. White: *Tapasztalatok és látomások*. Budapest, A Magyarországi Bibliakövetők Felekezete, 106. o.).

Emberi természetünket megrontotta a bűn. Ennek talán az önzés a legnagyobb példája. Nyilván önzőnek születünk, amint a kisgyerekeknél is észrevehetjük, akik természetükből adódóan mindent maguknak akarnak. „Én, én, én...” Mire felnövünk, rettenetes módon nyilvánulhat meg ez a tulajdonság, főként a családban.

Természetesen Jézus azért jött, hogy ezt megváltoztassa (Ef 4:24). Az Írásban megígérte, hogy a segítsége által nem kell ennek a rontása alatt élnünk. Egész élete tökéletes példa arra, hogy mit jelent az önzetlen élet. Csak anynyira tudjuk legyőzni az önzés hajlamait, amennyire képesek vagyunk követni az Ő életének példáját (1Jn 2:6).

Keressük ki a következő bibliaszövegeket! Mit mondanak az önzetlen életéről?

Fil 2:3-5 _____

1Jn 3:16-18 _____

Ellen G. White szavai szerint tehát ha a büszkeséget és az önzést félrevetnénk, rengeteg gondot gyorsan meg tudnánk oldani, már jóval azelőtt, hogy csúnyán elhatalmasodnának. A család minden tagjának, főként a szülőknek (Péld 16:6) meg kell tisztítaniuk magukat ettől a bűntől a kereszt lábánál (ami az önzetlenség legnagyobb példája a világegyetemben). Ezért tekintsünk újból és újból a keresztre, alázattal letérdelve, hittel, könnyek között imádkozva!

Mennyit időzünk a keresztnél, az életünkben megjelenő önzéssel harcolva? Hogyan mutatja meg ez a vers (Mt 7:16), hogy elég-e az az idő, amit ott töltünk?

ALÁZAT

**Mit tanácsol Pál az alázattal és a szolgálattal kapcsolatban? Ef 5:21
Hogyan járul hozzá a gyülekezet egységéhez az ilyen lelkiület? Miért van
nagy szükség rá a családban? Ef 5:22–6:9**

Az „*engedelmes*” szó azt jelenti, hogy valaki alázattal és önként áll a másik elé. Ez a sajtáságos elv Krisztustól indult (Mt 20:26-28; Jn 13:4-5; Fil 2:5-8) és mindazokat jellemzi, akiket betölt a Lelke (Ef 5:18). „*Krisztus félelme*” készlet az engedelmességre (Ef 5:21, RÚF). A kölcsönös „megengedés” forradalmi keresztény tanítás az emberi kapcsolatok terén. Valóra váltja azt a lelki elvet, hogy Krisztusban kivétel nélkül mind egyek vagyunk.

Családi elv. A keresztényi alázat gyakorlótere az otthon. Amennyiben ott működik ez az elv, nagy fordulatok lesznek a gyülekezetben is. Pál az aláztosság bemutatása után egyből rátér arra, hogy ennek milyen hatása lesz a családban.

Ef 5:22–6:9 szakasza háromféle kapcsolatot említ meg, amelyek a társadalom legáltalánosabb, ugyanakkor a legegyszerűsebb viszonyai. Nem az az apostol a szándéka, hogy a fennálló társadalmi rendet támogassa, hanem be akarja mutatni, hogyan működik a krisztushit kultúrája, amikor a hívők gyökeresen másként, önként, alázattal viszonyulnak egymáshoz.

Vajon Pál miért következetesen azokat szólítja meg elsőként, akik a kultúra szerint a társadalom gyengébb tagjai – a feleségeket, a gyerekeket és a rabszolgákat? Írd le a keretbe azt a meghatározást, ami arra utal, hogy az ő pozíciójuk gyengébb!

Ef 5:22	Ef 6:1	Ef 6:5

A társadalom szemében nagyobb erővel rendelkezőket – a férjeket, a szülőket, az urakat – mindig másodikként szólítja meg. Mindannyiuknak olyasmit tanácsol, ami abban a kultúrában eléggé szokatlan volt. Szavai meg is döbbsenheték az I. századi hívőket. Kiegyenlítik a talajt a kereszt körül, hogy a kapcsolatokban igazi egységet lehessen tapasztalni.

SZERESSÜNK ÚGY, AHOGYAN MEGFOGADTUK!

A családi összetartás és egység végső soron a tagjai elkötelezettségétől függ, ott kezdve, hogy a házastársak mennyire hűségesen gondoskodnak egymásról. Sajnos a bibliai történelem tele van a be nem tartott ígéretek, a megtört bizalom és az elkötelezettség hiányának példáival ott, ahol ezeknek meg kellett volna lenni. Azonban a Szentírás olyan bátorító eseteket is közöl, amikor átlagemberek – Isten segítségével – elkötelezték magukat a barátaik és a családjuk mellett, betartották az ígéreteiket.

Nézzük meg a következő családokat és az elkötelezettségük szintjét! Hogyan erősíthették volna némelyek az egymás iránti ragaszkodásukat? A többieket mi motiválta erre?

Szülő-gyerek kapcsolat (1Móz 33:12-14; 2Móz 2:1-10) _____

Testvéri kapcsolat (1Móz 37:17-28) _____

Családi kapcsolat (Ruth 1:16-18; 2:11-12, 20; 3:9-13; 4:10, 13) _____

Házastársi kapcsolat (Hós 1:2-3, 6, 8; 3:1-3) _____

Amikor elkötelezzük magunkat egy másik ember mellett, mint például a házasságban, egy gyerekvállalás vagy örökbefogadás döntése esetén, akkor önként készen kell állnunk arra a jövőbeli döntésre, hogy az életünk egy fontos részét ne mi irányítsuk! A jog korlátozhatja a negatív tetteket, de a házasság és a családi kapcsolatok kiteljesedéséhez szeretetre van szükség.

Mit jelent személyesen nekünk az, hogy Jézus elkötelezte magát mellettünk (Zsid 13:5)? Hogyan kell ennek hatnia az Isten, a házastársunk, a gyerekeink és a hittestvéreink iránti hűségünkre?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Olvassuk el a „Szent kör” c. fejezetet Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 151-153. oldalán!

Egység – a legfontosabb feladat. „A keresztények legfontosabb feladata, hogy egység legyen a családban...

Minél szorosabban munkálkodnak együtt a család tagjai otthon, annál fel-emelőbb és hasznosabb lesz az a befolyás, amelyet az apa, az anya, a fiúk és a leányok az otthonukon kívül árasztanak” (Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 36. o.).

A családi egység titka. „A családban és a gyülekezetben a széthúzás és a viszály oka a Krisztustól való eltávolodás. Krisztushoz közel kerülni annyit jelent, mint közelebb kerülni egymáshoz. A családban és a gyülekezetben való igaz egység titka nem a tapintatos bánásmódban, nem a vezetésben, nem is a nehézségek legyőzésére irányuló emberfeletti erőfeszítésekben – habár ezektől is sok függ –, hanem a Krisztussal való egységben rejlik” (i. m. 152. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Beszélgessünk a család ellen irányuló társadalmi hatásokról!** Milyen gyakorlati tanácsokat adhatnánk olyan családoknak, amelyek éppen ezekkel küzdenek?
- 2) **Van éppen széthullott család a gyülekezetünkben? Ha igen, akkor mivel segíthet az osztályunk az egyes családtagoknak ebben a válságos időben?**
- 3) **Beszélgessünk az alázat kérdéséről!** Hogyan értsük ezt a keresztények között? Hogyan éltek már vissza ezzel az elvvel?
- 4) **A családi egységgel kapcsolatos elvek közül melyek alkalmazhatók a gyülekezet egységére is?**

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: EMLÉKEIM

röptében zúgó
láng ébredések,
bensőm erdeinek
Élet-erei.

ANYA VERSEK

Írtam bizony
jó néhányat.
Talán eleget is.
Ingerültségeim,
türelmetlenségeim
mégis úgy égetnek,
marnak;
mintha a világ
összes anyjának írtam volna,
csak nem Öneki.